

Üdvözöljük a kiesz IX. kongresszusát!

zárszámadás

Ismét fontos állomáshoz érkezett lapunk: második félévfolyamnak utolsó száma ez. S mint általában ilyenkor szokás ez alkalommal egy kis visszatekintésre. Nagy örömminkre szolgált, hogy az előző félévben végzett noszogató akciónk meghozta gyümölcsét, s ebben a félévben már "elhalmozták" szerkesztőségünket olvasóink levelei. Ezekből jó párral találkozhattok hasabjaikon, hol vitainditóként, hol hozzászólóként. Igen pozitív eredménnyel zárult a felmérés, amelyet az Egyetemi Kiesz Bizottság végzett a II. és IV. évfolyamokon, a kari lapok olvasottságát, népszerűségét, hatását vizsgálva.

Öröm volt az értékeléskor hallgatni, hogy a KÖZHIR, mind népszerűség, mind olvasottság, mind a befolyás, mind tekintély szempontjából az élen jart.

Bővült az újság profilja is, gyakrabban közöltünk rejtvényeket, humoros rajzokat.

Amit mi is éreztünk, az a hullámozó színvonalunk volt.

Időnként "megszaladt", és ilyen 8 oldalas újság került a kezetekbe, maskor viszont jött a "kopp", s alig érkezett 4 oldalnyi jó anyag. Ennek persze egyik oka - jó értelemben - az újság időszerevése, ami nem teszi lehetővé, hogy cikkeket "tároljunk", elraktározzunk! Kis kollektívánkat nagy megtiszteltetés érte, alig fél éves munka után rektori jutalmat kaptunk.

Summázva, elmondhatjuk jól sikerült félévet zártunk - legalábbis mi úgy érezzük -, s reméljük a további aktivizálódásotok után szeptembertől még jobb lesz az újságunk.

Addig is mindenkinek kellemes nyaralást, jó pihenést kívánunk, s várjuk nyári élményeitekből beszámoló cikkeiteket szeptemberben.

KARI TANÁCS

1976. április 29-én ülést tartott a Kari Tanács. Dr. Meisel János rektor előterjesztése után a következő három évre ismét Dr. Oroz Józsefet választotta a kar dékánjának. Ezután egyéb személyi kérdésekkel foglalkozott a Tanács. Dr. Pásztor Endrét újra megbízta a tudományos dékányhelyettesi teendő ellátásával. A Gépelemek-és a Mechanika Tanszéken és a Közlekedéstechnikai és Szervezési Intézet Közlekedési-és Vállalat Gazdasági Osztályán lejárta a tanszékvezetői ill. osztályvezetői megbízatások. A két előbbi tanszéken Dr. Zsóry Árpád és Dr. Michelberger Pál megbízatását 1981-ig meghosszabbították. Az osztályon Dr. Kádas Kálmán tudományos, oktató-nevelő munkájának elismerése mellett idős korára való tekintettel nem bízták meg újra. Teendőit ezután Dr. Borotás Elemér fogja ellátni. Az ülés az egyetemi docensi pályázatok elfogadásával folytatódott. A Gépipari Technológia Tanszéken Dr. Győri József és Dr. Lipovszky György pályázatát fogadta el, a Matematika Tanszéken pedig Dr. Seitz Károlyt. Ezúton gratulálunk a megválasztott illetve kinevezett elvtársaknak és munkájukhoz sok sikert kívánunk karunk Kiesz vezetőségére. Ezután a Kari Tanács javaslatot tett a tiszteletbeli egy. tanári, egy. docensi és doktori címek adományozására. A következő téma a Mechanika Tanszék munkájának felülvizsgálata volt, majd pedig a termelési gyakorlatok kérdései kerültek napirendre. A KT. határozatot hozott, hogy 1976 november 30-ig ki kell dolgozni a külföldi tezmelési gyakorlatok új rendjét és követelményrendszerét. A Kari Tanács ülése egyéb gazdasági kérdések megbeszélésével fejeződött be. Kárpáti-

V.2-án volt Anyáknapja. Aki elfelejtette, még nem késő! Mi a karunkon dolgozó, illetve tanuló édesanyákat egy verssel köszöntjük.

WEÖRES SÁNDOR

Anyáimnak

Termő ékes ág, te jó anya, életemnek első asszonya

nagy meleg virág-ágy párna-hely, hajnal harmatával telt kehely,

bennem kaptam első fészket, szívem a sziveddel lüktetett,

én a nem-én közt nem volt mesgye-hegy, bennem a világgal voltam egy.

Álmod öbleidbe újra visszatér - álmod öbleidbe újra visszatér!

Alabástru bálvány, jó anya, életem hatalmas asszonya,

szemed Isis smaragd-dísz, tiszta, szép hajad Pallas bronz-sisakja, színe ép,

csak arcodon lett keményebb minden árny, mint a délutáni égen vérese-szárny.

Első szép játékom, jó anya, gyermekségem gazdag asszonya,

folgt. 2. évfolyam

Visszontlátásra szeptemberben!

folyt. az 1. oldalról

a kamaszkor töled elkuszált, szemem a szemedbe nem talált.

Igy tűnődtem: "Mért szült, mért szeret, ha örökre élni nem lehet?"

Énmiattam anyyi mindent öl, temeti! Mért nem tett a hóba inkább engemet!"

A kamaszkor töled elkuszált férfi-szivem újra rád-talált,

férfi-szivem a szivedre rátalált, megköszön most percet, évet és halált.

Álmod karjaidba visszatér, álmod karjaidba visszatér...

Erős ház, szép zászló jó anya, sorsomnak nyugalmas asszonya.

Majd ha cseppig átfolyt rajtam mind e lét úgy halok az ós-egészsébe, mint beléd.

Görbe tükrökben az előkészítő gépterem

A lap megelőző 12./ számában olvastam "A szakmó tükrében" c. cikket, amely a számítógéppont adatelőkészítő gépteremének munkarendjét, a gépek állapotát és a számítógépet felhasználó évfolyamfeladatok ütemezését kifogásolja.

A cikkben közölt adatok azonban nem minden esetben pontosak, így az a bizonyos tükrök olyan görbe tükröké alakult, amely a nehézségekre csak egy oldalról képes rávilágítani.

Előljáróban tisztózni kell, hogy minden félév végén, a nagy hajításban ugyanezen jelenségek előfordulnak és nemcsak nálunk, hanem más karokon is ugyanez a helyzet. Egyetemünkön a témával foglalkozó szakemberek és vezetők egyöntetű véleménye az is, hogy a munkafeltételek nem kielégítő színvonalra elsősorban az előkészítő gépek szakszerűtlen és kampányzerű igénybevételeinek következménye. Hogy miért? Menjünk sorra a cikkben felvetett kérdéseken:

Zsúfoltság

A hallgatók száma/m² "zsúfoltsági faktor" értéke nem is okozhatna problémát, ha a hallgatók betartanák azt az előírást, hogy a gépteremben csak annyian tartózkodhatnak, ahány üzemképes gép van. Tehát max. 5-8 fő, s nem pedig 15-20, akiket szabályszerűen ki kell kergetni, hiszen úgyis csak társait zavarják. Arról nem is beszélve, hogy a gépterem felügyeletét ellátó nődolgozókkal szemben meglehetősen tiszteletlen magatartást tanúsítanak, pedig egy mérnökjelölttől, aki később emberek vezetője lesz, ennek pont az ellenkezője lenne elvárható.

A II. évfolyam elektro feladatait nem a hallgatóknak kellett gépelni, így az erre való hivatkozás csak a "tükör" görbeségét növelte.

A gépek állapota

Igaz, hogy az 5 előkészítő gép közül, amikor a hallgatói gőzhenger beindul, csak 1-2 üzemképes. Ennek oka az a nagyfokú járhatatlanság, amit hallgatóink a gépek kezelésében mutatnak. Amikor a gépbe mutatókon kiiktatták őket a gépek kezelésére, nem jegyezték meg az alapvető tudnivalókat sem, s ha most arra kényszerülnek, hogy maguk készítsenek programokat, javításokat, mintha vak vezetne világtalant, egymást kérdezzétek, összevissza kapcsolgatnak, sőt néha maguk is próbálják "megjavítani" a hibás egységeket.

Nyitvatartás

Az előkészítő nyitvatartás az átlagos terhelés alapján az adminisztratív jellegű dolgozók munkarendjéhez igazodik. Ebédidőben 1/2 és nem 1/3 óra szünetet tartunk, ami a gépek pihentetése és nem a személyzet ebédelése miatt szükséges.

A csúcsterhelések idején, mint pl. most a vizsgaidőszak kezdetéig 18.30-ig lehet a gépteremben dolgozni, de volt már úgy is, hogy egy-két hétig este 8-ig tartottunk ügyeletet.

"Valami tenni kéne vagyis kell, mert így nem lehet dolgozni"- állapítja meg befejezésül az említett cikk.

Nos, a következő tanévtől kezdődően kísérletképpen jelentős változások lesznek az előkészítő gépterem munkájában. Meg kell mondjam, hogy ezt anélkül is megtettük volna, hogy a cikket elolvassuk, hiszen már március közepén elkezdtük felmérni az egyes tanszékek évfolyamfeladatainak és diplomaterveinek lyukasztási igényeit, azok mennyiségi jellemzőit és ütemezésüket. Az anyag feldolgozása és az eredmények alapján az ütemezés módosítására szolgáló javaslatok elkészítése folyamatban van.

Elképzeléseink szerint a jövő tanévben az összes hallgatói feladatot a számítógéppont szakképzett

személyzete lyukasztaná, a hallgatóknak csak a RÉZJELTŐKAT KELLENE HATÁRIDŐRE LEADNIUK!

Megjegyzem, hogy ezt az elképzelést változatlan létszámmal és működési szabállyal szándékozunk megvalósítani, amelyeknek értelmében a kari számítógéppontok lyukasztási munkák végzésére nem kötelesek!

Aki pedig ezen túlmenően gépelni akar /TDK, hobby, vagy a hátridő elmulasztása miatt/ az először egy kis "VIZSGÁT" kell, hogy tegyen arról, hogy ismeri a kezelési tudnivalókat. Erről igazolványt kap, s csak ennek birtokában használhatja a gépeket. Reméljük, hogy az említett intézkedések megszüntetik az előkészítő gépterem munkájával összefüggő nehézségeket.

KATKÓ LÁSZLÓ
Számítástechn. csoport

Nagyon köszönjük a felvilágosítást, úgy érezzük, cikkünk elérte célját. Megismertük és örömmel nyugtáztuk a majdani változásokat.

Az egyik kérdést kicsit más aspektusból vizsgálja egyik hallgatónk levele, amely a fent leírtaktól függetlenül született.

Jött az előkészítőből

Aki az utóbbi időben járt arrafelé, gondolom elhiszi, hogy csúcsterheléskor van még mindig. A jó gépeknél az emberek váltják egymást. Kevés az idő. Vannak olyan hallgatók, akik nem értenek a géphez tökéletesen, pl. nem tudnak hibát javítani. Ilyenkor általában egy közeli srácot megkérdezik a művelet felől vagy megkérlik, hogy segítsen nekik azt végrehajtani. Ez idáig nem is volt probléma, lévén, hogy egy gépnél 2 fő tartózkodhatott. Egy, aki gépelt és egy, aki diktált vagy segített neki. Ez újabban nem így van. És erre nem a gépkezelő hívta fel a figyelmet, hanem a gép szerelője.

Igen arogáns hangon elzavart a géptől, mindenféle dékáni és rektori fegyelmivel fenyegetőzve.

Mivel döntőbíróként a gépkezelőt tartottam, megkérdeztem tőle is az akadályt. Ő is nekem adott igazat, mire a szerelő hivatkozva arra, hogy új kislány még nem tud róla - kihirdette a statáriumot és elrendelte a géphez a bejárási tilalmat. A program javítása kb. így folytatódott. Magyarúzat után elindul az olvasó. A fene ennél meg túlfutott. Papír ki, vissza az elejére, egymás után többször is. Addig míg a várakozók elunták; a srácot, aké a program volt elhívták a géptől, és egy másik rövid időn belül kijavította a programot.

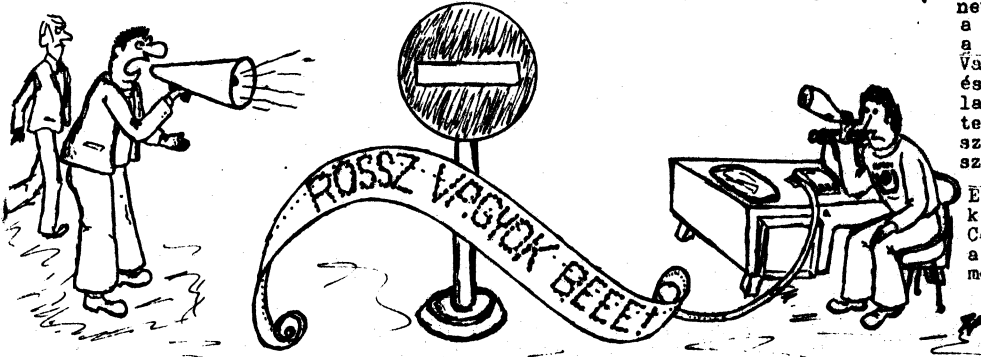
A program jó lett, de aki írta, az még mindig nem ért teljesen a géphez. Első kérdésem. Miért jó ez?

Ha valóban igaz ez az új rendszer nem lenne-e jobb visszaállítani a régit, melynél 2 fő lehet csak a gépnél.

Van-e joga a szerelőnek dékániával és egyebekkel fenyegetni, ha valaki épp egy társa segítségére távékonykedve nem hajlandó az új szabálynak eleget tenni, mely szerintem ésszerűtlen is.

És végül a gép negyed óra múlva kipukkadt. Cél szerzőnek tartanám, ha a szerelő a gépekkel foglalkozna és azokat meg is javítaná.

KINTLI PÉTER 1984.

Laborokról

Oktatók, hallgatók egyaránt panaszkodnak a laboratórium hiányra és a laborfoglalkozások nem megfelelő végrehajtására. Vélemények hangzanak el pro- és contra. Ok elpanaszolják, hogy mi csak jegyzőkönyvmásolásra törekszünk, nem vesszük komolyan a laborfoglalkozásokat.

Mi elpanaszoljuk, hogy érdektelen dolgokat kell mérni, sokszor automatikus dolgot kell csinálni, - műszerleolvasás, regisztrátum papír letétele, de hogy voltaképp egy olyan mérést miért is úgy végzünk el, ahogy elvégezzük, és miért épp ott, az már ritkábban derül ki.

Indul az új tanterv, de még talán nem késő javaslatokkal előállni. S miután nincs új a nap alatt, csak olyat mondanánk, amit már máshol esetleg alkalmaznak, már bevezettek. Az egyik ilyen alternatíva talán az lehetne, hogy komplex módon összehangolni az egyes szakágak 5 éves gyakorlati tevékenységét. Nem tartanám elképzelhetetlennek, hogy pl. gépelemekből olyan hajtóművet mérhetné a hallgató, amit abban a félévben beépítené egy szakági tervébe.

A tervezés mellett elsődlegesnek tartanám a gyakorlati laborfoglalkozásokat ahol pl. szétszereléssel megismerkednek a gép vagy gépegyeség "belsőjével", majd ezen a szétszerelt gépen végezzenek méréseket. Mennyivel több gyakorlati haszna lenne ennek, mint ama mérésnek, ahol a hallgatót odavezetik egy mérő-, regisztráló műszer elé, mutatnak neki egy gombot, amit a jeladására megnyom, majd leteszi a regisztrátumot, hazaviszi és 3 képlet segítségével csinál egy jegyzőkönyvet. A másik lehetőség a nem létszükséglet laborokat elhagyni, s helyettük a jelenlegi módszerrel - de most már bővebb időtartam alatt azokat jobban ismertetve kidolgozni egy mérőrendszert.

Gondolok pl. egy féléves kémia gyakorlatra, amire a hallgatók úgy emlékeznek vissza, hogy jó dilli volt, mert összekevertünk mindent, ami színes volt, ja hogy mit mértünk? Arra már nem emlékezünk./ Ilyen hatások mellett nem érdemes gyakorlatot tartani.

Persze nem lehet egyik napról a másikra csak "ügy" átállítani a laboratóriumi méréseket, nem lehet egy komplex egységes rendszert sem kidolgozni. De talán ha figyelembe vennék a tanterv kialakításánál az oktatók, hogy mi az, ami a fő, szaktárgyakhoz kapcsolódik, s ezt igyekezzenek elsősorban a középpontba állítani, biztosan nagyobb hatásokkal zárulnának a labor-foglalkozások. S még egy. Az elkészült feladatokat jó lenne visszakapni javítás után. Igen hasznos lehet még egy végzett mérnök számára is, ha a már elvégzett feladatokat később előveheti felhasználhatja. Sajnos idők a másodpéldány elkészítésére már nincs, de problémát jelent a feladatok való újbóli beilleszkedés, annak főleg apróbb de sok megfontolást igénylő, csak szakirodalomban meglévő részének felidézése. Mindez egyszerűen megoldható lenne, sőt még a tanszéknek sem jelentene gondot az év végi selejtezés.

Meggyőződésem, hogyha egy kicsit jobban odafigyelnénk mi is, az oktatók is, sokkal jobb, szélesebb körű, de szűk szakmájához is jobban értő, nemcsak elméleti szakembereket képezhetnénk.

Kórádi Gyula

Köszöntő

Tudjuk, Pedagógusnap még messze van, de - lévén ez az újság e félévben az utolsó- már most, előre köszöntjük a karunkon dolgozókat és további jó munkát kívánunk nekik. Ajándékba ezt a csokor virágot küldjük.

KLUBÜGYELET '76

Végehez közeledvén a félév, a klub-ügyeletesek munkáját szeretném néhány szóban értékelni. Mint az köztudomású/??, ebben a félévben általában 2-5-ig tartott nyitva a klub, s az ügyeletet az I.évf. 5. tanköre adta. A korábbi időszakhoz viszonyítva rendszerezésbé vált az ügyelet és színvonala is javult. A különböző tankörök azonban nagyon különböző munkát végeztek. A 153-as és 154-es tankör dícséretet érdemel. Ebben nem kis szerepe volt a szervezőknek: Józsa Natáliának és Hoffmann Péternek. A hagyományos"probléma, a félév végi ügyeletiány, a 156-os tankörnél volt a legszembetűnőbb: az utolsó 3-4 hétben nem volt ember, aki vállalta volna. Leghanyagabban a 151-es tankör végezte munkáját, összesen 3 ügyeletet tartott, vagyis gyakorlatilag nem teljesítette a vállalását. Kérem a titkárokat, hogy a jövő évi értékelésnél ezeket a szempontokat vegyék figyelembe! Végezetül a klubvezetőség nevében köszönöm az ügyeletesek és szervezők munkáját, és még a következő félévben is az ő aktivitásukra számítunk.

Udvardi Ferenc
246.tk.

az űrbüntetés története

A háborús készülődés Németországban arra készítette a hadvezetést, hogy olcsó hatásos, a tűzrégi lövedékeknél hatásosabb támadó fegyver kísérleteit kezdje meg.

A kísérletek eredményeként 1944-ben hozták létre a V-2 nevű rakétát. Ez a fegyver a ballisztikus rakéták első képviselője lett. A ballisztikus rakéta egy szárny és pilóta nélkül repülő szerkezet, melynek (hajtóműve csak a röppálya kezdeti /aktív/ szakaszán működik, ezt követően ballisztikus pályán halad. A V-2 egy 13 tonna súlyú 14 m hosszú irányított ballisztikus rakéta, 1000 kg. hagyományos robbanó töltettel. A rakéta repülési sebessége 300 km-es hatótávolságon elérte az 5300 km/óra értéket.

A V-2 30 ezer alkatrészből állt, a költségfordítása kisebb volt, mint amennyi egy korabeli bombázógépe. Nyolcszáz hadiüzem kooperációjában készült, napi 30 db-os gyártási sebességgel.

1944 augusztus végére mintegy 12 ezer db. készült el. 1944 szeptemberétől 1945 március végéig 10800 db-ot indítottak Nagy-Británia fölé, ebből több mint 5000 rakéta a földön, indítás közben vagy a tengerben robbant fel. A rakéta szórása is jelentős volt: 300 km távolságra repülés után a rakétának csak a fele csapódott célba 4 km-es sugarú körön belül portosággal. A szakértők figyelembe véve a rakéta pontatlanságát csak a nagyvárosokat támadták, így Londont, ahol 9 millió angol élt. 30.000 fő/km2 népsűrűséggel. Jelentős pusztítást vittek végbe, sok emberáldozatot követelt a támadás, hisz a nagy rep. magassága /100 km/, tetemes sebessége miatt, a kor légvédelmi eszközeivel nem lehetett védekezni ellene.

Egy sokkal nagyobb ballisztikus rakéta tervét is kidolgozták. A-9/A-10., elnevezéssel. Rendeltetése az Egyesült Államok területének, többek között New Yorknak a rombolása lett volna.

A naci hadvezetés ezzel a rakétával szeretne volna terrorizálni és zsarolni az amerikaiakat.

A tervek szerint a rakéta /az első lépcső egy A-10-es nagy teljesítményű indító hajtómű, a második a V-2 rakétaváltozatok egyike- A-9 jelöléssel/, hossza 29 méter, repülési távolsága 5000 km és robbanótöltet sulya 1000 kg lett volna. Ugy gondolták, hogy a rakéta kb. 100 tonna indulósúly esetén 70 tonna üzemanyag felhasználásával, 35 perc alatt érte volna el New Yorkot.

A fasiszta hadvezetést tervének megvalósításában a Szovjet Hadseregnek 1945 elején az Odoránál indított támadása meghiúsította. A második világháború után az iparilag fejlett országokban, elsősorban a SzU-ban és az USA-ban széleskörű tevékenység bontakozott ki különböző típusú ballisztikus rakéták kifejlesztésére. Ezek az ötvenes évek végére a korszerű hadseregek alapvető fegyverévé váltak.